

Skulde saadant Tilfælde komme til at foreligge, vilde det være tidlig nok at træffe Bestemmelse derom, og man vilde da kunne gaa frem paa samme Maade, som jeg i denne Skrivelse har udtalt om Undtagelsestilfældene med Hensyn til Uddannelsen som Præst.

Endnu maa jeg tilføje, at jeg med megen Undren har læst Bladenes Referat af Folketingsforhandlingerne i Gaar, da det af disse synes at fremgaa, at det høje Ministerium for sit Vedkommende har taget afgjort Standpunkt til dette Spørgsmaal. Men hvis jeg ikke tager fejl i denne min Opfattelse, forstaaer jeg ikke ret, af hvilken Grund man har afæsket mig en Erklæring.

H. Ostenfeld.

Ribe Bispeembede.

Den 27. Januar 1919.

Hvad Kvinders Adgang til Præsteembeder angaar, da maa jeg efter mit Kendskab til Stemningerne i dansk Kirkeliv anbefale, at man her farer med Lempe og ikke lovgiver, før der er foretaget en omfattende kirkelig Behandling af Sagen.

Jeg tilføjer dog, at efter min *personlige* Følelse var der intet urigtigt i, at Kvinder, der var teologiske Kandidater, fik Adgang til at blive Præster, hvilket formentlig ved Menighedsraadenes Medvirkning foreløbig vilde indskrænke sig til Kvindefængsler og Kvindehospitaler o. lign. Man maatte jo saa se at affinde sig med de Vanskeligheder, der, naar de giftede sig, neppe vilde udeblive baade for dem selv og for deres Mænd.

G. Koch.